

Lohtulaulu

Kirjoittanut Saara Tella

Mitäs noista miettehistä,
taikka lauseista pahoista.
Läpi annan mennä päästä.
Blondin tuulitunnelista
menevät humisemalla.

Koitas konstia sinäkin,
sapen maun jos suuhun saapi,
mietteet toisen koulukunnan
ajatukset kriitikoiden.

Katselepa kauempata.
Muruja ovat murehet,
rinnalla isoin sotien.
Maailmojen mullistusten.

En vainen epäile tuota,
sanain ettei sattuis säilä,
viikate ei viiltelisi.

Mutta huokaapas syvähän.
Ota happea kehoosi,
aivoillesi aimo annos.

Sulje silmät sillä kohden,
missä teksti on ikävin.

Mie en jaksa murhemieltä,
pahaa tuulta tuutella,
kauan kantaa kainalossa,
tahi raahailla repussa.

Mie kirjotan tuntojani,
mikä tuntuu mielekkäältä.
Istuu parhaiten minulle
sanat joita laskettelen.

Toisilla lie toinen tyyli
ajattelu, kielenkäyttö.
antaapahan jurnutella,
ketkä purnata himoovat.

Tahi laulaa lintusien,
niillä on heliä ääni.

Kaikilla on jälki kätten

Lohtulaulu

Kirjoittanut Saara Tella

erilainen onneksemme.
Luoja luomain töitä kaikki.

Kelpaa ainakin minulle,
sanataisto pienempikin.
Harrastus tule ei työksi,
kun saa hieman taivutella.

Miulla nuotit rallatuksen,
siulle ooppera sopivin.
Naapurille kuoro laulu.

Joi´ut luikhaa lappilaiset.
Savo veäntyy Kuopijossa.
Nurmoossa pohojalaanen.

Makua on kaiken laista,
tarjontaa lie yllin kyllin.

Mie tien viisun tällä lailla,
tie sie vain tok´ toisenmoinen.
Miusta konsti on mukava,
tämä tehdä jutteluita.
Laadiskella laulelmia,
ilon virsiä väsäillä.